

Schrijfster en Super-Vrouw!

Je hebt vrouwen die je gerust het predikaat 'Super-Vrouw' kan geven. Inge de Bie is zo'n vrouw. Inge schrijft kinderboeken, is drie dagen per week juf en heeft ook nog een man, 5 kinderen (!) en een hond. En het schrijven is geen vrijblijvende hobby maar serious business. 20 tot 30 uur per week noeste arbeid op haar laptop heeft er toe geleid dat volgende maand haar tweede boek in de boekhandel ligt: Dierenroof! Na het succes van het vorig jaar verschenen Broodje Koosburger timmert Inge behoorlijk aan de weg.

Rekels was op bezoek bij Inge in het Gelderse Wijchen, net onder de rook van Nijmegen.

Waar haal je in godsnaam de tijd vandaan? 'Haha het is inderdaad een behoorlijk slopend bestaan. Maar schrijven is zo leuk en zo ontzettend verslavend! Sinds de jongste naar school gaat, heb ik overdag wel wat meer rust om te werken. Ik kan me ook heel erg goed afsluiten van alles om me heen. Ik schrijf ook in de avonden. Maar dat doe ik met mijn laptop op de bank en dan staat de TV gewoon aan. Als ik eenmaal bezig ben, kom ik in een soort flow en dan schrijft het verhaal zich "van-zelf". Het is iedere keer weer spannend hoe het verhaal zich gaat ontwikkelen.'

Heb je hier zelf dan van tevoren geen weet van? 'Nee dat klinkt misschien gek maar ik weet zelf niet wat er op de volgende pagina gaat gebeuren. Het einde van het boek heb ik vooraf niet in mijn hoofd zitten.'

Wat drijft je om kinderboeken te schrijven en zo'n druk leven te leiden? 'Ik wil sowieso altijd blijven leren. Met het schrijven leer ik iedere keer weer wat bij. En ik heb wat met lezen. Zelf lees ik ook heel veel. Ook kinderboeken. Het idee dat kinderen 's avonds stiekem met een zaklamp in bed mijn boek liggen te lezen, vind ik fantastisch. Daar doe ik het voor!'

Maar je kunt toch ook eens in de 4 jaar een boek schrijven? 'Ja maar de uitgever wil natuurlijk ook meer boeken zien. In 2011 zal waarschijnlijk mijn derde boek uitkomen. En met wat doorschrijven ook het vierde.'

Dus ieder jaar een of twee boeken; word je er eigenlijk rijk van? '(brede grijns)... Nee voor het geld hoeft je het echt niet te doen. Per verkocht boek verdien ik als beginnend auteur niet veel. Maar goed... we kunnen er van op vakantie laten we maar zeggen. Kijk, een Carry Slee of een Paul van Loon zullen er gerust een goed belegde boterham aan overhouden. Ik zou al heel blij zijn als ik er op een gegeven moment van kan leven.'

Hang je je juf-baan dan aan de wilgen? 'Moeilijke vraag, ik weet het niet. Het is wel zo dat als ik echt moet kiezen, ik absoluut voor het schrijverschap ga.'

Het idee dat kinderen 's avonds stiekem met een zaklamp in bed mijn boek liggen te lezen, vind ik fantastisch!

Geeft de schoolklas je veel inspiratie voor je boeken? 'Mwoah, het is meer dat ik op straat kinderen iets hoor roepen wat me aan het denken zet. Of iets in de krant of op internet, zo begint vaak het creatieve proces. Ik geef nu les aan kleuters en mijn boeken zijn voor oudere kinderen, vanaf een jaar of acht. Wat ik ook doe is klassen bezoeken op basisscholen. Ik vertel dan over het schrijven en mijn boeken. Is erg leuk om te doen en natuurlijk goede promotie. De reacties van kinderen onthoud ik dan wel, ik heb een heel lijstje met zaken die ik ooit, misschien kan gebruiken.'

Wat is kenmerkend voor jouw manier van schrijven? 'Ik ga qua stijl en onderwerpen niet op m'n knieën voor kinderen. Ik bedoel hiermee dat ik niet te gemakkelijk schrijf. Kinderen mogen best een stapje hoger gaan bij het lezen van een boek dat ze leuk vinden. Overigens vind ik dat buiten de basisschool

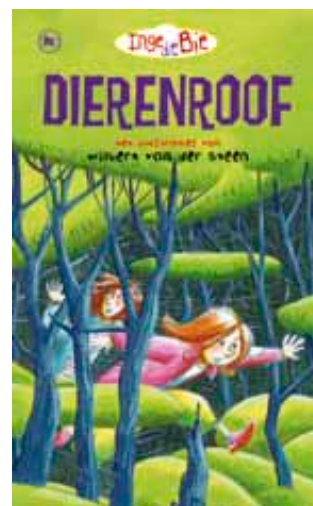
de nadruk te veel ligt op het technisch lezen. Het plezier dat kids moeten beleven aan een boek wordt nog wel eens vergeten. Ik vind het bijvoorbeeld ook leuk om af en toe vieze woorden te gebruiken. In Broodje Koosburger heb ik het over klootburgers... vinden de kinderen leuk! En ik eigenlijk ook...'

Lees je een nieuw manuscript eerst voor aan je eigen kinderen? 'Nee, maar als ze willen mogen ze het wel zelf lezen. Mijn dochter heeft dat bij allebei gedaan en is heel kritisch. Fijn! En ik laat het lezen door andere kinderen, dat zijn mijn proeflezers. Ook heb ik de manuscripten van Broodje Koosburger en Dierenroof aan enkele leerkrachten van groep 5/6 gegeven en die hebben ze in hun klassen voorgelezen.'

Wanneer is je schrijverscarrière geslaagd? 'Geslaagd, hm... dat klinkt als klaar. Zolang er groei zit in mijn schrijven, is het nog niet geslaagd.'

Niet zo voorzichtig, is je carrière geslaagd als je bijvoorbeeld de gouden griffel ontvangt? 'Ja, zo'n gouden griffel zou natuurlijk hartstikke leuk zijn!'

Zijn er auteurs waar je tegen opkijkt? Paul Biegel vind ik helemaal geweldig. Ook hij schrijft op een volwassen manier voor kinderen. Zijn verhalen zijn ook voor volwassenen leuk om te lezen. Verder natuurlijk Roald Dahl, Tonke Dragt en Annie M.G. Schmidt en dan vergeet ik er nog heel veel. Thea Beckman (red: o.m. van Kruistocht in spijkerbroek) had ik op een voetstuk staan en ik heb haar een keer in levende lijve ontmoet. Erg bijzonder, maar wat gek is, ik verwachtte daar zo veel van en dan blijkt zo iemand uiteindelijk ook maar een gewoon mens te zijn.

CV Inge de Bie

Geboren: 1966,

Getrouwd, 5 kinderen
(18, 16, 10, 8, 4 jaar)

Boeken: Broodje
Koosburger (2009),
Dierenroof (2010)

Uitgeverij: The House of Books
Prijzen: winnaar Ellessyrcrime
verhalenwedstrijd

Overige activiteiten:
schrijft in de Taptoe, heeft
het korte verhaal 'Kammetje'
geschreven dat ook is verfilmd
en heeft verhalen gepubliceerd
in diverse bundels.